

Tiếng gà trống

Tác Giả: Nguyễn Khắc Nháng

Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 08:33

Nháng ngày cuối năm, giữa các ngõ trống chật chội ở một khu phố lao động náo nhiệt của Sài Gòn, tôi chợt nghe rõ lên tiếng gà gáy. Tiếng gà trống! Tiếng gáy của một nhà hiền triết, len vào giữa các ngõ trống của thành phố nhộn nhịp và tấp nập của quê hương miền Trung nghèo khó. Các tuói ở dưới thá hián rõ một một vài ngôi nhà tranh ba gian hai chái cùng khoáng vắng vẻ có hoa máp vàng và luáng cái xanh. Đó những con gà mái thá thán dái bóng cây và i đám gà con líu ríu giữa bụi cỏ trống vắng quê tĩnh lặng. Rồi đột ngột vang lên tiếng gà gáy, thoát đi ngay trong ván nhà, khắp đó lan sang các ván bên. Thát tài tình mấy câu thơ của Lưu Trọng Lá:

*"Mái ở gần sông mái hát bên sông.
Xao xác gà trống gáy nào nùng.
Lòng rái bụi theo thái dĩ vãng.
Cháp chán sống ở những ngày không..."*

Ôi, "nháng ngày không" của tôi, của kẻ đã xa rời thôn quê hơn 50 năm qua và thời lâu đã hoá thành người phố thị. Cái "ngày không" đó đột nhiên sống lại qua tiếng gà gáy trong một con hám nhỏ ở quán 3, giữa các ngõ trống bắt đầu an của một gã đàn ông sống vào tuói lúc tuán. Và nó buồn rái rái...cháng vì lý do nào cả.

Nháng ngày sau đó lang thang trong hám, có ý quan sát xem há nào trong khu phố có nuôi gà trống những ván không phát hiện ra. Liệu nào tiếng gà trống đó không có thát? Liệu nào đó chỉ là tiếng gáy vắng vẻ ở trong tâm thức của chính mình? Nhiáu bụi cỏ trống vắng của thành phố rán bát tiếng gà gáy những nó không hề có tiếng, và rời vào lúc bắt đầu nhát trong một giữa các ngõ chật chội một nó lại đột nhiên xuất hiện. Tôi rình bắt tiếng gáy hay tiếng gáy rình bắt tôi? Tôi nhá dáy bản khoăn mãi, có như Trang Tử chiêm bao thấy mình hóa bướm. Tôi đã hóa thành tiếng gà gáy đó chăng?

Tôi có thể sẽ tin nhận vậy, rằng tiếng gà gáy trống mà tôi nghe chỉ là sự phản ánh của chính mình mà thôi không gặp hai Đác Phố. Chỉ ván người Quáng Ngãi. Các gia đình chúng đang sống ở một ngôi làng nhỏ bé nào đó của huyện Đác Phố. Chỉ Hai lên lên, lấy cháng và sinh được bốn con ở một trong những ngôi làng của cái huyện Đác Phố nghèo khó xa xôi vậy. Các người trẻ và sự phân hóa kinh tế ngày càng sâu giữa nông thôn - thành thị đã xô đẩy chúng Hai trôi dạt một mình vào thành phố Sài Gòn vài năm nay. Chúng thuê một góc không gian bé nhỏ trong căn hộ cấp 4 của một bà chủ ở khu phố tôi ở để làm cháng. Ngày ngày chúng mòn chân trên các đường phố náo nhiệt của Sài Gòn để bán vé số và quà rong. Rồi nhiều người miền Trung đang hành nghề như vậy ở thành phố này để nuôi sống bản thân, để giành được

Tiếng gà trống

Tác Giả: Nguyễn Khắc Ninh
Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 08:33

Mười tháng vài trăm ngàn đồng gọi là quê phố giúp chúng nuôi con cái. Chả Hai xem tôi là người đồng hương dù tôi không là người quê quê Ngã. Tôi đi khách quê quê, đi về với chả Hai, mười người có gác miến Trung như tôi là người đồng hương đi đâu rồi còn gì.

Một tối chả Hai đi qua nhà tôi đi ngang lon kẻo mở cửa, sấm sét danh cửa quê quê chúng. Chả bả: Bị u bác ăn cho đi nhậu quê. Đi t nhiên giờ chúng chúng xuông, bùi ngùi: Mày bả ni thề nhề nghe tiếng gà gáy trống cháu thề nhề nhà quá bác ời!. Nghe chả nói tôi bả ng nhề c người. Tôi hỏi ời cho thề c chả c: Có thề c chúng nghe tiếng gà gáy trống không? Mà gà c nhà ai nuôi về? Chả đáp: Nhà bà Sáu bán cháo lòng. Bả nuôi c tháng nay đi tu n thề cúng gi.

Hóa ra tôi đã không nghe ời. Tiếng gà gáy trống hoàn toàn có thề t. Tiếng gáy khi n tôi "sống ời nhề ngày không", khi n chả Hai Đ c Phồ phồ đi lên n s u hoài quê quê tề tái té ra xu t phát thề nhà bà Sáu, cách nhà tôi chả m ời căn h. Con gà trống này h n đã đ n thề m t vùng thôn dã. Làm sao nó ời có thề gáy đúng vào giờ trống trong m t môi trường hoàn toàn xa ời, khác h n không gian về nhề tiếng đồng mà nó thề quen thu c? Trong bóng thề m t góc nhà m thề p c bà Sáu cháo lòng, chung quanh là tiếng đồng m ời đi c tại m t khu phố lao đồng, con gà trống y đã "sống ời", đã thề nhề hình nhề gì khi về n c lên gáy? M t kho ng về n r ng râm mát bóng cây về màu thề i xanh bi c trên cao giờ trống yên tĩnh? Nhề ng em mái thề và nhề ng chàng trống tình đ ch? Ôi, "nhề ng ngày không" c bà chú gà thề nghi p!

Mà không chả đáng thề ng về m ời chú gà nhà bà Sáu. Đ ch cúm gà về vi rút H5N1 đang ngày đêm đe đ c h hàng nhà gà. Thề nhề thề ời nghe các c quan truy n thông đ i chúng khuy n cáo về nguy c bùng phát đ i đ ch cúm gà cùng nh c m dân nuôi gà theo ki u thề rộng không thề ki m đ ch. Nhề ng n u đ i đ ch chúng may bùng phát thề t thì ngay c nhề ng ai có đ i u ki n nuôi gà thề p trung theo ki u công nghi p chả c gì đã dám đ u thề vào vi c nuôi gà? N u chả ng còn ai nuôi gà n a t h n s chả ng còn tiếng gà trống gáy nào nùng. Lúc đó các thề h sau s m t đi m t thề "văn hóa phi về t thề" đã thề ng kích ho t gã đàn ông tu i c tu n, m t k ời dân, sống ời "nhề ng ngày không" trong ngôi về n thề u c a mình. Và tiếng gà trống xao xác trong thề L u Trề ng Lồ ho c trong ca khúc "Em còn nhề hay em đã quên" c a Trề nh Công S n: "...về n xa có tiếng me ru, có tiếng em thề, có chút nhề ng trong tiếng gà trống a..." s chả ng còn làm ai rung c m n a. Không còn tiếng gà trống, nhề ng khách tha phồ ng c u thề c nhề chả Sáu Đ c Phồ làm sao có thề thề n thề c nhề Lý B ch lúc ngề ng đ u nhìn trắng sáng đ r i "đề đ u thề c hề ng"? "M y bả ni nghe tiếng gà gáy trống cháu thề nhề nhà quá bác ời!". Chả Hai thề n thề c "cúi đ u nhề quê xa" khi nghe tiếng gà gáy trống khác chi tâm tình c a Lý B ch lúc "c đ u về ng mình nguy t".

Chả Hai nói: Đã s p h t năm r i, kho ng h n tháng n a thề là cháu về quê ăn T t. Than ôi,

Tiếng gà trưa

Tên: Nguyễn Khế
Nhóm: ...

Tháng: 27 Tháng 12 Năm: 2008 08:33

Chỉ còn có một làng quê Địch Phò trở về rồi sau một năm phiêu bạt quê người, còn kẻ
thợ dân bạt địch dĩ này chăng còn một quê nhà để quay về rồi. Họ đã vĩnh viễn mất đi tuổi trẻ
thời vui tiếng gà trưa nơi thôn quê!